

[Harald Nielsen.]

også med hensyn til det sidstnævnte er der visse vanskeligheder. En højhusbebyggelse, som man må gribe til på den snævre plads på Frederiksberg, vil ryste og er derfor ikke en velegnet form for bygning til at rumme fintmærkende veje- og måleinstrumenter; det er også et forhold, man må tage hensyn til. Måske kan instrumenterne anbringes i dybe kældre, men hvem ved, hvad der sker i København; kommer der en tunnelbane i nærheden, ryster kældrene også, og så må man have de fine måleinstrumenter bragt andre steder hen. Højhusbebyggelse har også en anden skavank: dér kommer laboratorier og øvelseslokaler til at ligge oven på hinanden i mange etager, men da udviklingen inden for de forskellige fagområder ikke sker med samme hastighed, opstår der besværligheder, når det på et eller andet felt bliver nødvendigt at udvide. En sådan udvidelse kan meget bedre og mere hensigtsmæssigt foretages i tilknytning til en lav bebyggelse, men det forudsætter langt større arealer end dem, der er til rådighed på Frederiksberg.

Den højtærede landbrugsminister vil altså forstå, at der savnes ikke saglige argumenter for, at en udflytning af skolen giver en bedre løsning end en fortsat udbygning på Frederiksberg, men der kan føjes endnu mere til.

Henimod slutningen af udvalgsarbejdet fik vi en sammenkomst i stand med repræsentanter for skolens fagområder, hvorunder vi drøftede med dem spørgsmålet udflytning eller ikke-udflytning. Jeg tror ikke, jeg siger noget forkert — ellers må de øvrige udvalgsmedlemmer, som var til stede, rette mig — når jeg siger, at de sagkyndige direkte adspurgte erklærede, at de selvfølgelig erkendte, at en helt ny moderne indrettet skole i frie omgivelser med rigelig plads til fremtidige udvidelser, med forholdsvis lav bebyggelse og forsøgsmarker o. s. v. i umiddelbar nærhed af skolen ville give bedre arbejdsvilkår end en fortsat udbygning inde på Frederiksberg. Men det føjedes til med stærk understregning: alt under forudsætning af, at udflytning ikke skete til et sted alt for langt borte fra København, men således, at man uforstyrret kunne bevare samarbejdet med de andre højere læreanstalter i hovedstaden.

Det kan heller ikke være den højtærede landbrugsminister ubekendt, at der foreligger en skrivelse underskrevet af formanden for Landboforeningerne, Anders Andersen, og af formanden for Husmandsforeningerne, Peter Jørgensen, af Landbrugskandidatforeningen og Landbrugs lærerforeningen om en udflytning til Københavns nærhed, en skrivelse, der også er underskrevet af skolens nuværende og dens forhenværende rektor. Jeg må på denne baggrund nok spørge, om den højtærede landbrugsminister stadig vil fastholde, at en udbygning af skolen på Frederiksberg giver en bedre løsning end udflytningen. Vi fik, det gjorde jeg i hvert fald, det modsatte indtryk af de oplysninger, erfaringer og udtalelser, vi fik frem i udvalget også fra sagkyndig side.

Det kan derfor ikke undre, at det blev den almindelige opfattelse i udvalget, at udflytningen gav den bedste løsning. Ja, så almindelig var denne opfattelse efterhånden blevet, at de radikale i den aller sidste fase af udvalgsarbejdet følte sig foranlediget til at ombytte deres daværende udvalgsmedlem, Slipsager, med det ærede medlem hr. Aage Fogh, for at der dog i det mindste kunne være én helhjertet tilhænger af ministerens forslag. Jeg tør ikke sige, om den ærede ordfører for socialdemokratiet, der lige talte, også hørte til dem, men praktisk talt alle andre var kommet til den opfattelse, at hvis vi ville landbohøjskolens vel, måtte vi skride til en udflytning.

Jeg vender imidlertid tilbage til de sagkyndiges opfattelse af, at udflytningen kunne være en bedre løsning. Jeg måtte forstå det således ved vor sidste sammenkomst, at kun i tilfælde af, at udflytningen skete til et sted i nærheden af København, gjaldt dette, for så kunne man bevare samarbejdet med de andre læreanstalter. Betydningen heraf forsøgte vi naturligvis også at vinde klarhed over i det nævnte udvalg. Hvori består dette samarbejde? Hvad går det rent konkret ud på? Der blev til besvarelse heraf forelagt os adskilligt, der tyder på, at der foregår et vist samarbejde, men egentlig konkrete eksempler blev vi ikke præsenteret for.

Det blev ikke klart for os, om der virkelig foregår et samarbejde på den måde, at der er teamwork i gang mellem forskellige